

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/163/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216204420
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Šašinková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1216204420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Šašinkovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu B. F., M.. XX.X.XXXX, Š. XXX/XX, XXX XX Q., právne zast. JUDr. Eva Krištofiaková, advokátka, Zelená 11, 900 45 Malinovo, proti žalovanému Bytové družstvo Vlčie Hrdlo, Vlčie hrdlo 63, 821 07 Bratislava, IČO: 35 859 831, právne zast. JUDr. Katarína Juričková, advokátka, Drieňová 14, 821 01 Bratislava, o zaplatenie 37.848,- EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 22Cb/151/2016-731 zo dňa 30.3.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 22Cb/151/2016-731 zo dňa 30.3.2022 v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e a vo výroku III. mení tak, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 78,86%.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom konanie v časti o zaplatenie 4.000,-EUR zastavil, druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a tretím výrokom priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 15.3.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 37.848,-EUR s príslušenstvom titulom nezaplatenia odmeny za výkon funkcie člena predstavenstva žalovaného za obdobie od 07.01.2013 do 07.03.2016. Podaním zo dňa 26.04.2016 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 4.000,- EUR v dôsledku úhrady tejto sumy žalovaným dňa 07.04.2016. V žalobe uviedol, že je členom predstavenstva žalovaného na základe rozhodnutia členskej schôdze zo dňa 07.01.2013 (uznesenie č. 6). V zmysle súhrnnej zápisnice z členských schôdzí zo dňa 16.02.2006 (bod č. 3) má žalovaný poskytovať odmenu pre predstavenstvo, a to v sume 30.000,-Sk mesačne (brutto). Hoci žalobca vykonával pre žalovaného činnosť, žalovaný mu neuhrádzal uvedenú odmenu. Právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22Cb/71/2013-405 zo dňa 02.11.2015 súd zamietol žalobu žalobcu M. Š. voči žalovanému na určenie neplatnosti uznesení prijatých na členskej schôdzi žalovaného dňa 07.01.2013 /okrem iného bolo namietané aj zvolenie žalobcu ako platného člena predstavenstva/. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na odmenu od 07.01.2013 do 07.03.2016, t.j. 38 mesiacov, čiže po čiastočnom späťvzati žaloby ide o sumu 33.848,- EUR s prísl.. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobcovi nevznikol nárok na odmenu ako členovi predstavenstva. Schôdza zo dňa 07.01.2013 neodsúhlasila odmenu členom družstva. Okrem toho nebolo právoplatne skončené napr. konanie na tunajšom súde sp. zn. 22Cb/70/2013, v ktorom sa rieši otázka zvolenia žalobcu ako člena v družstve. Taktiež sa v konaní

25Cb/80/213 rieši otázka platnosti zvolenia L.. A. za členku predstavenstva a otázka, či mohla platne zvolať za predstavenstvo schôdzu dňa 07.01.2013. Dodal, že žalobca si z účtu žalovaného vybral peňažné prostriedky v sume 36.496,- EUR ako odmenu, čo žalobca zatajil.

3. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutie o odmene vyplýva zo súhrnej zápisnice čiastkových členských schôdzí zo 14., 15. a 16.02.2006, kde bola odsúhlasená suma 30.000,-Sk a táto suma nebola ohraničená časom, ani zrušená žiadnym uznesením na ďalších členských schôdzach žalovaného. Ďalej uviedol, že nie je preukázané, že prevody v banke a výbery finančnej hotovosti (36.496,- EUR) sa týkali úhrady odmeny štatutára v tomto konaní a že boli na túto sumu započítané.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudkom zo dňa 24.04.2017 č.k. 22Cb/70/2013, právoplatným dňa 20.06.2017 súd okrem iného určil neplatnosť uznesenia č. 6 členskej schôdze žalovaného zo dňa 07.01.2013, ktoré znie: „Členská schôdza volí do predstavenstva BdVH p. L. A., p. B. F., p. U. B.. Uznesenie č. 6 nadobúda účinnosť po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č.k. 24Cb/102/2010-125.“ Podľa žalovaného nárok žalobcovi na odmenu za žalované obdobie nevznikol, nakoľko v skutočnosti žalobca fakticky nevykonával v tomto období žiadnu funkciu v predstavenstve žalovaného. Výkon predstavenstva fakticky zabezpečovali T.Á. U. a F. U., ktorí osobne konali vo všetkých veciach družstva, organizovali a riadili všetku činnosť družstva v zmysle Stanov družstva a vykonávali správu 4 bytových domov vo Vlčom Hrdle. Žalovaný poukázal na ČL. X bod 3 posledný odsek Stanov družstva, v zmysle ktorého: Členovia predstavenstva vykonávajú činnosti na základe dohody o vykonaní práce, za ktorú im prináleží odmena, ktorú stanoví členská schôdza. S poukazom na ČL. X bod 3 Stanov družstva, schôdza zo dňa 07.01.2013 neodsúhlasila odmenu žiadnym členom družstva, takže nárok žalobcovi nemohol ani vzniknúť, nakoľko schôdza neodsúhlasila výšku odmeny, na ktorú by mal žalobca nárok. K dnešnému dňu /15.3.2022/ je už právoplatne rozhodnuté o všetkých uzneseniach prijatých na členských schôdzach družstva, t.j. žalovaného a to členských schôdzach družstva z 08.02.2010, z 30.06.2010, z 07.03.2011, z 08.03.2011, z 10.03.2011 a 11.03.2011 a z 07.01.2013. Okamihom právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým bola vyslovená neplatnosť uznesenia v tomto prípade členskej schôdze družstva, nastávajú účinky súdneho rozhodnutia ex tunc, t.j. spätne do minulosti ku dňu prijatia neplatného uznesenia. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č. k. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č. k. 2Cob/110/2012, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.01.2013 bolo rozhodnuté o neplatnosti všetkých uznesení prijatých na členskej schôdzi zo dňa 08.02.2010. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06.10.2016, č. k. 25Cb/80/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.12.2016 bolo rozhodnuté o neplatnosti všetkých uznesení prijatých na čiastkových členských schôdzach zo dňa 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č. k. 22Cb/70/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.06.2017 v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2001.02.2018, č. k. 4Cob/228/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.03.2018 bolo rozhodnuté o neplatnosti všetkých uznesení prijatých na členskej schôdzi zo dňa 07.01.2013. Vzhľadom na ex tunc účinky Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č. k. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č. k. 2Cob/110/2012, vyslovením neplatnosti v rozsudku uvedených uznesení členskej schôdze žalovaného, došlo spätne, t.j. ku dňu prijatia predmetných uznesení (08.02.2010) k tomu, že z predstavenstva žalovaného neboli odvolaní: T. U., F. U. J. C.. P. a do predstavenstva žalovaného neboli zvolení: L. Š., L. W., U. B.B., B. F., L. L.. Vzhľadom na ex tunc účinky Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č. k. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č. k. 2Cob/110/2012, potom L. Š., L. W., U. B., B. F., L. L. nemohli platne zvolať ďalšie čiastkové schôdze v dňoch 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011. Vzhľadom na ex tunc účinky Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06.10.2016, č. k. 25Cb/80/2013, vyslovením neplatnosti v rozsudku uvedených uznesení členskej schôdze žalovaného, došlo spätne, t.j. ku dňu prijatia predmetných uznesení (30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011) k tomu, že do predstavenstva žalovaného nebola doplnená L.. A.. Vzhľadom na ex tunc účinky Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č. k. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č.k.2Cob/110/2012 a v spojení s Rozsudkom Okresného súdu zo dňa 06.10.2016, č.k.25Cb/80/2013, nemohli potom U. B., B. F., J. L.. A. zvolať schôdzu dňa 07.01.2013. Vzhľadom na ex tunc účinky Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č.k. 22Cb/70/2013, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.02.2018, č.k.4Cob/228/2017, vyslovením neplatnosti v rozsudku uvedených uznesení členskej

schôdze žalovaného, došlo spätne, t.j. ku dňu prijatia predmetných uznesení (07.01.2013) k tomu, že do predstavenstva žalovaného neboli zvolení: L.. A., B.. F. J. U.. B.. Ak by aj žalobca operoval tým, že má k dispozícii Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.11.2015, č.k.22Cb/71/2013, ktorý má podľa neho pojednávať o tom, že sú v platnosti všetky uznesenia z členskej schôdze zo dňa 07.01.2013, potom žalovaný uviedol nasledovné skutočnosti: Žalovaný má za to, že predmetný rozsudok dosiahli strany sporu dohodou, čoho dôsledkom je aj skutočnosť, že sa vzdali odvolania, avšak predmetný rozsudok vo svojom výroku nehovorí nič o tom, či členská schôdza z 07.01.2013 je platná alebo nie, v odôvodnení súd len krátko uviedol príslušné ustanovenia pojednávajúce o predmete sporu a záver, že sa v konaní nepreukázalo, že by boli uznesenia prijaté na schôdzi v rozpore so zákonom, resp. stanovami družstva. Súd sa však vôbec nezaoberal skutkovým zisťovaním veci, a to najmä tým, že v čase rozhodovania súdu existovalo právoplatné rozhodnutie súdu, a to Rozsudok Okresného súdu zo dňa 14.12.2011, č.k.24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č. k. 2Cob/110/2012, ktoré so spätnými účinkami navrátilo právny stav spred 08.02.2010, t.j. v čase posudzovania platnosti členskej schôdze zo dňa 07.01.2013 súdom už platil právny stav, že predstavenstvo družstva bolo v zložení: T.. U., F.. U. J. C.. P., pričom T.. U. bol vo funkcii predsedu družstva, preto schôdzu na deň 07.01.2013 nemohlo zvolať predstavenstvo v zložení B.. F. J. U.. B. J. L.. A., ako to vyplýva zo zápisnice z členskej schôdze z 07.1.2013, pretože rozhodnutím so spätnými účinkami neboli v predstavenstve žalovaného B.. F. J. U.. B.. A rovnako schôdzu nemohla zvolať ani L.. A. nakoľko predstavenstvo družstva je kolektívnym orgánom, ktoré rozhoduje nadpolovičnou väčšinou jej členov a v tom čase bol predsedom družstva T.. U.. Zároveň v čase rozhodovania súdu v konaní 22Cb/71/2013 súd nemohol zistiť ani skutkový stav, pretože v konaní vedenom na tom istom súde pod sp. zn.25Cb/80/2013 sa riešila otázka platnosti členskej schôdze 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011, na ktorých bola doplnená do orgánov predstavenstva L.. A., a súd nemohol vyriešiť túto otázku ako predbežnú v inom konaní, t.j. v konaní 22Cb/71/2013. Takže v čase od 09.01.2013 so spätnými účinkami t.j. ku dňu 08.02.2010 predstavenstvo družstva tvorili T.. U., F.. U. J. C.. P., pričom T.. U. bol vo funkcii predsedu družstva. V tomto prípade išlo o riadne zvolený kolektívny orgán, ktorý nebol nikdy odvolaný. S poukazom na konštantnú judikatúru a zásady prejudiciality a viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní, poukázal žalovaný na to, že pre súd v novom ďalšom konaní je záväzná len posúdenie otázky, ktorá by musela byť v predchádzajúcom súdnom konaní právoplatne skončenom priamym predmetom sporu a musela byť posúdená vo výroku rozsudku. Právne posúdenie predbežnej otázky v odôvodnení rozhodnutia nemôže predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie, ktoré ešte súdom nebolo vydané, pretože by tým dochádzalo k obmedzeniu subjektívneho hmotného práva žalobcu a jeho výkonu. Súd je teda viazaný iba výrokom rozsudku, nie jeho odôvodnením. Pre súd je záväzná posúdenie predbežnej otázky uskutočnené v inom konaní medzi totožnými účastníkmi, ak ide o otázku riešenú vo výroku rozhodnutia, t.j. otázku, ktorá bola predmetom konania. Ako vyplýva z Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.11.2015, č.k.22Cb/71/2013 súd sa vôbec nezaoberal predbežnou otázkou platnosti prijatých uznesení z 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011, ktoré bolo samotným meritom sporu v konaní 25Cb/80/2013, pričom rozhodnutie o tejto skutkovej a právnej otázke malo veľký význam pre rozhodnutie vo veci 22Cb/71/2013, preto ak súd rozhodoval v konaní 22Cb/71/2013 tak, že žalobu zamietol bez toho, aby zisťoval skutkový stav, potom takéto rozhodnutie nemôže byť záväzná pre konanie 22Cb/70/2013, pretože v tomto konaní už boli zmenené skutkové okolnosti, nakoľko už bolo právoplatné rozhodnuté v konaní 25Cb/80/2013, kde sa meritórne riešila otázka platnosti prijatých uznesení z 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011, a navyše predmetné konania (22Cb/71/2013 a 22Cb/70/2013) neboli vedené medzi totožnými stranami sporu. Ako vyplýva z Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.11.2015, č. k. 22Cb/71/2013 súd sa skutkovou otázkou nezaoberal. V konaní 22Cb/70/2013 už boli skutkové okolnosti zmenené, nakoľko ku dňu rozhodovania súdu bol už v konaní 25Cb/80/2013 zrejмый výsledok súdneho sporu. Teda ak v novom konaní, v tomto prípade v konaní 22Cb/70/2013 dôjde k zmene týchto skutkových okolností, (už bolo zrejmé, že L.. A. nebola platne doplnená do orgánov predstavenstva družstva so spätnými účinkami), potom následkom tejto zmeny skutkových okolností je spochybnenie správnosti a zákonnosti pôvodného rozhodnutia, preto súd v konaní 22Cb/70/2013 nie je povinný z rozhodnutia v konaní 22Cb/71/2013 vychádzať, a môže si takúto predbežnú otázku s prihliadnutím na nové skutkové zistenia a zmenený skutkový stav, vyriešiť samostatne, takže v tomto prípade nepôjde ani o res iudicata (nie sú ani totožné strany sporu). Podľa členskej schôdze z 07.01.2013 boli zvolené ďalšie osoby B.. F. J. U.. B. J. L.. A., avšak bez funkcie v orgánoch družstva (konštatované v závere zápisnice) a tento stav trval do právoplatného rozhodnutia - Rozsudku Okresného súdu zo dňa 24.04.2017, č.k. 22Cb/70/2013, t.j. do 20.6.2017, avšak po právoplatnosti predmetného rozhodnutia, t.j.

po 20.06.2017 sa vracia stav spred 07.01.2013. S poukazom na Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č.k. 22Cb/70/2013, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.02.2018, č.k. 4Cob/228/2017, vyslovením neplatnosti v rozsudku uvedených uznesení členskej schôdze žalovaného, došlo spätne, t.j. ku dňu prijatia predmetných uznesení (07.01.2013) k tomu, že do predstavenstva žalovaného neboli zvolení: L.. A., B.. F. J. U.. B.. Takže ak by aj žalobca tvrdil, že má nárok na zaplatenie odmeny za žalované obdobie, tak tento nárok právoplatnosťou rozhodnutí: Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č.k.22Cb/70/2013, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.02.2018, č.k. 4Cob/228/2017, vyslovením neplatnosti v rozsudku uvedených uznesení členskej schôdze žalovaného, dodatočne odpadol právny dôvod pre poskytnutie plnenia a ako bezdôvodné obohatenie sa musí podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka vrátiť.

5. K námietke žalobcu, že T. U. nie je členom družstva, žalovaný uviedol, že Bytové družstvo Vlčie Hrdlo vzniklo práve z iniciatívy T.. U.. T.. U. spolu s manželkou na základe prihlášky sa stali členmi družstva od 15.04.2003 s prideleným členským číslom 3030, pričom T.. U. bol spoluzakladateľ družstva, ktoré bolo založené na ustanovujúcej schôdzi družstva dňa 09.10.2002 a zapísané do obchodného registra bolo ku dňu 15.04.2003. Zároveň bol T.. U. a jeho manželke pridelený družstevný byt. T. U. nadobudol od iného člena družstva - T. Q. na základe Dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 27.02.2008 členské práva, ktoré tvorili majetkové práva - členský vklad vo výške 1200,00 Sk (39,83 EUR), počiatkový príspevok vo výške 120,00 Sk (3,98 EUR) a vstupný vklad vo výške 680,00 Sk (22,57 EUR), celkovo hodnota vkladu 66,38 EUR. T.. U. s manželkou na základe Dohody o prevode časti členských práv (časť členského podielu) zo dňa 17.06.2010 v spojení s Dodatkom k Dohode zo dňa 17.06.2010 previedli časť členských práv spojených s hodnotou členského vkladu v sume v sume 66,38 EUR, ktorá bola viazaná k užívaniu družstevného bytu. Týmto prevodom časti členského podielu však nezaniklo T.. U. a jeho manželke členstvo v družstve, tak ako sa domnieva mylne žalobca. S poukazom na ust. §260 Obch. zák. (analogické použitie predpisov o obchodných spoločnostiach na družstvo §56 - §75a) v obchodných spoločnostiach sa obchodný podiel ako aj v družstve členský vklad (členské právo) posudzuje ako jeden podiel, jedno právo, pričom jeho výška môže byť rôzna. Preto s poukazom na analogické ustanovenia o obchodných spoločnostiach, môže byť členský podiel v družstve rôzny a je možné previesť aj časť členského podielu, ktoré ako to bolo v tomto prípade bolo viazané na užívanie družstevného bytu. Vzhľadom na uvedené, je zrejme, že T. U. okrem členstva, ktoré nadobudol s manželkou pri založení družstva, ku ktorému sa viazal aj nájom bytu v družstve, bol členom družstva aj titulom dohody o prevode členských práv zo dňa 27.02.2008, kedy mu bolo prevedené členstvo od člena družstva J. Q.. Takže podiel v družstve T. U. prevodom na T.. Q. nemohol zaniknúť a T. U. je naďalej oprávnený konať za družstvo.

6. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že T. U. J. F. U. sa právoplatnosťou Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č. k. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č.k 2Cob/110/2012, s účinkami ku dňu 08.02.2010 stali opätovne členmi predstavenstva družstva. T. U. a F. U. neboli na žiadnej zo schôdzi družstva odvolaní z funkcie člena predstavenstva. Takže ak by aj funkčné obdobie týchto osôb malo skončiť uplynutím 5 rokov, Stanovy družstva v ČL. X bod 3 upravujú, že opätovné zvolenie pre ďalšie funkčné obdobie sa nevyklučuje. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by členská schôdza družstva podľa § 239 ods. 4 písm. b) Obch. Zák. po uplynutí funkčného obdobia T. U. a F. U. zvolila iné osoby ako členov predstavenstva, pričom z právoplatných rozhodnutí súdov je zrejme, že k dnešnému dňu sú jediné osoby oprávnené konať za družstvo T. U. a F.D. U.. V súvislosti so žalovanou pohľadávkou, žalovaný poukázal na Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.05.2015, č.k. 58C/69/2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 26.10.2021, č.k.5Co/130/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2022, kde sa súd v obdobnej veci zaoberal vrátením odmien od členov predstavenstva družstva z titulu vyslovenia neplatnosti uznesení členských schôdzi žalovaného zo dňa 08.02.2010, kde súd meritórne rozhodol vo veci a zaviazal člena predstavenstva na vrátenie odmien z titulu vydania bezdôvodného obohatenia s poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka.

7. Žalobca podaním zo dňa 26.04.2016 vzal žalobu v časti istiny 4.000,- EUR späť z dôvodu úhrady žalovaným, s tým, že žalovaný uviedol, že úhrada sumy 4.000,- EUR žalobcovi bola urobená ešte za starého vedenia a neznamená uznanie záväzku, pričom žalovaný nesúhlasí ani s touto čiastočnou úhradou.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uplatnený nárok je v celom rozsahu neopodstatnený. Súd konanie v časti žaloby o zaplatenie sumy 4.000,- EUR zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Predmetom konania bolo po čiastočnom späťvzatí žaloby zaplatenie sumy 33.848,- EUR s prísl. titulom nevyplatenia odmeny žalobcovi za výkon funkcie člena predstavenstva v spoločnosti žalovaného za obdobie od 07.01.2013 do 07.03.2016. Pokiaľ ide o výšku žalovanej sumy žalobca svoj nárok opiera o bod č. 3 súhrnnej zápisnice z členských schôdzí zo dňa 16.02.2006, podľa ktorého má žalovaný poskytovať odmenu pre predstavenstvo, a to v sume 30.000,-Sk mesačne (brutto). Zároveň uvádza, že členom predstavenstva žalovaného sa stal na základe uznesenia č. 6 prijatého na členskej schôdzi dňa 07.01.2013. Súd však na základe vykonaného dokazovania dospel k jednoznačnému záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na vyplatenie odmeny za výkon funkcie člena predstavenstva žalovaného, a to z nasledujúcich dôvodov. V prvom rade súd nepovažuje za relevantné tvrdenie žalobcu, že mu vzniklo právo na odmenu vo výške 30.000,- Sk mesačne (brutto) za výkon funkcie člena predstavenstva v zmysle bod č. 3 súhrnnej zápisnice z členských schôdzí zo dňa 16.02.2006. Zo Stanov Bytové družstvo Vlčie Hrdlo účinných od 16.05.2008 totiž nepochybne vyplýva, že členovia predstavenstva vykonávajú činnosti na základe dohody o vykonaní práce, za ktorú im prináleží odmena, ktorú stanoví členská schôdza (článok X bod 3 posledný odsek Stanov). Vzhľadom k tomu, že uvedené ustanovenie Stanov žalovaného bolo prijaté viac ako dva roky po členskej schôdzi zo dňa 16.02.2006, na ktorej súhrnnú zápisnicu sa žalobca odvoláva, podľa názoru súdu má toto ustanovenie stanov prednosť pred dojednaním vyplývajúcim z bodu č. 3 súhrnnej zápisnice z členských schôdzí zo dňa 16.02.2006. Zo žiadneho dôkazu založeného do spisu nevyplýva, že by žalobca podpísal so žalovaným dohodu o vykonaní práce člena predstavenstva a zároveň, že by na konkrétnej členskej schôdzi bola následne stanovená konkrétna odmena za tento výkon práce žalobcu ako člena predstavenstva. Súd okrem toho ani nedisponuje žiadnym dôkazom o tom, že žalobca vôbec nejakú činnosť ako člen predstavenstva skutočne vykonával.

9. Druhý dôvod, pre ktorý žalobcovi nevznikol nárok na odmenu požadovanú v zmysle tejto žaloby je existencia právoplatného súdneho rozhodnutia - rozsudku zo dňa 24.04.2017 č. k. 22Cb/70/2013-364 (právoplatný dňa 20.06.2017), ktorým súd okrem iného určil neplatnosť uznesenia č. 6 členskej schôdze žalovaného zo dňa 07.01.2013, ktoré znie: „Členská schôdza volí do predstavenstva BDVH p. L. A., U.. B. F., U.. U. B.. Uznesenie č. 6 nadobúda účinnosť po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14. 12.2011, č.k.24Cb/102/2010-125.“ Uvedeným rozsudkom bolo s účinkami ex tunc fakticky rozhodnuté o tom, že žalobca nebol dňa 07.01.2013 zvolený do predstavenstva spoločnosti žalovaného, preto ani neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby mu bola priznaná akákoľvek odmena za výkon činnosti člena predstavenstva za požadované obdobie od 07.01.2013 do 07.03.2016. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pripisuje tomuto rozsudku náležitú relevanciu, nakoľko nadväzuje na reťaz súdnych rozhodnutí, ktorými bolo rozhodnuté o neplatnosti uznesení na členských schôdzach žalovaného, ktoré priamo predchádzali predmetnej členskej schôdzi zo dňa 07.01.2013. Išlo konkrétne o nasledujúce súdne rozhodnutia:

10. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, sp. zn. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 2Cob/110/2012, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.01.2013 bolo rozhodnuté o neplatnosti všetkých uznesení prijatých na členskej schôdzi zo dňa 08.02.2010. Výsledkom tohto rozhodnutia bolo, že ku dňu 08.02.2010 neboli z predstavenstva žalovaného odvolaní T.. U., F.. U. J. C.. P. a do predstavenstva žalovaného neboli zvolení L.. Š., L.. W., U.. B., B.. F. J. L.. L.. Následne potom L.. Š., L.. W., U.. B., B.. F., L.. L. nemohli platne zvolať ďalšie čiastkové schôdze v dňoch 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011.

11. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06.10.2016, sp. zn. 25Cb/80/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.12.2016 bolo rozhodnuté o neplatnosti všetkých uznesení prijatých na čiastkových členských schôdzach zo dňa 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011. Výsledkom tohto rozhodnutia bolo, že ku dňu prijatia týchto uznesení nebola do predstavenstva žalovaného doplnená L.. A., v dôsledku čoho nemohli potom U.. B., B.. F., J. L.. A. zvolať schôdzu dňa 07.01.2013.

12. Vzhľadom na uvedené tri súdne rozhodnutia tunajšieho súdu (24Cb/102/2010, 25Cb/80/2013 a 22Cb/70/2013) mal konajúci súd relevantným spôsobom za preukázané, že členská schôdza žalovaného dňa 07.01.2013 bola zvolaná osobami, ktoré boli neplatne zvolené do predstavenstva

žalovaného, čiže samotná táto členská schôdza dňa 07.01.2013 sa ani nemala konať. Keďže sa však konala a boli na nej prijaté viaceré uznesenia, vrátane toho (uznesenie č. 6), ktorým bol do predstavenstva zvolený aj žalobca, všetky tieto uznesenia sú neplatné s účinkami ex tunc, teda hľadí sa na ne ako keby neboli prijaté, čo nepochybne vyplýva z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 22Cb/70/2013 zo dňa 24.04.2017. Vzhľadom k tomu, že pre vydanie rozsudku o tom, či má žalobca právo na odmenu v zmysle tejto žaloby je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, súd považuje pre vydanie meritórneho rozhodnutia za smerodajné rozhodnutie tunajšieho súdu č. k. 22Cb/70/2013-364 zo dňa 24.04.2017 (právoplatné dňa 20.06.2017) v právnej veci žalobcov F. U. a I. U., kde súd vo výroku I. výslovne určil neplatnosť uznesenia č. 6 prijatého na členskej schôdzi žalovaného dňa 07.01.2013, ktorým bol do predstavenstva žalovaného zvolený žalobca. Odvolávanie sa žalobcu preto na skoršie rozhodnutie tunajšieho súdu č. k. 22Cb/71/2013-405 z 02.11.2015, právoplatné dňa 30.11.2015, je irelevantné pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na odmenu, nakoľko nezodpovedá aktuálnemu právnenému stavu veci danému prostredníctvom konečného rozhodnutia tunajšieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22Cb/70/2013 v spojení s ním súvisiacimi konečnými rozhodnutiami v konaniach vedených pod sp. zn. 24Cb/102/2010 a 25Cb/80/2013, ako súd podrobne uviedol vyššie. Pre úplnosť súd uviedol, že rozsudkom č. k. 22Cb/71/2013-405 z 02.11.2015 tunajší súd zamietol žalobu M. Š., ktorou žiadal určiť neplatnosť ôsmich uznesení prijatých na členskej schôdzi žalovaného dňa 07.01.2013. Keďže sa však právny stav veci vydaním rozsudku v konaní sp. zn. 22Cb/70/2013 zmenil a jeho relevantnosť je umocnená prostredníctvom s ním súvisiacich rozsudkov v konaniach sp. zn. 24Cb/102/2010 a 25Cb/80/2013, súd nemôže prikladať váhu výlučne na jedno skoršie rozhodnutie (č. k. 22Cb/71/2013-405), ktoré už nereflektuje aktuálny právny stav veci v komplexnom slede súdnych rozhodnutí, v ktorých sa riešia vzájomne spolu súvisiace právne otázky.

13. Podľa súdu prvej inštancie je irelevantné poukazovanie žalobcu na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie T. U. (súčasný predseda predstavenstva žalovaného) z dôvodu žalobcom tvrdenej neexistencie jeho členstva v družstve žalovaného. T. U. nie je v tomto konaní žalovaným subjektom, keďže nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je spoločnosť žalovaného, čiže samotné Bytové družstvo Vlčie Hrdlo. Tvrdenie žalobcu o tom, či T. U. je alebo nie je členom družstva nemá v danom spore opodstatnenie, nakoľko táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na vyplatenie odmeny od žalovaného za výkon funkcie člena predstavenstva zo strany žalobcu. Pokiaľ žalobca namieta platnosť plnomocenstva udeleného právnej zástupkyňi žalovaného dňa 02.02.2017 od žalovaného v zastúpení T. U. B. (predsedom predstavenstva žalovaného) a F. U. (členom predstavenstva žalovaného), a to z dôvodu, že T. U. nie je členom družstva, súd túto námietku žalobcu považoval za neopodstatnenú. Z výpisu z Obchodného registra SR žalovaného jasne vyplýva, že T. U. je predsedom a F. U. podpredsedom predstavenstva žalovaného od roku 2016, čiže boli plne oprávnení podpísať za žalovaného plnomocenstvo pre JUDr. Katarínu Juričkovú, aby zastupovala žalovaného v predmetnom konaní. Pokiaľ súd právoplatne nevyhlási uznesenie členskej schôdze žalovaného, ktorým bol za člena predstavenstva zvolený T. U. za neplatné, je potrebné hľadiť na takéto uznesenie ako na platné. Konečné rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní pod sp. zn. 22Cb/254/2016, na ktoré sa žalobca odvoláva nenadobudlo ešte právoplatnosť (jeho predmetom je určenie neplatnosti viacerých uznesení prijatých členskej schôdzi žalovaného dňa 14.06.2016), to znamená, že súd nemá dôvod neakceptovať plnomocenstvo udelené JUDr. Kataríne Juričkovej zo strany žalovaného, ktoré bolo riadne podpísané za družstvo predsedom predstavenstva a ďalším členom predstavenstva tak, ako to vyplýva z aktuálneho výpisu z obchodného registra žalovaného. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.. Keďže v konaní mal vo veci plný úspech žalovaný, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu od žalobcu.

14. Proti II. a III. výroku rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca podľa ust. podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.. Uviedol, že podľa súdu prvej inštancie žalobca nedoložil k návrhu dohodu o vykonaní práce (čl. X ods. 3 posledný odsek) a preto nemá za preukázané, že rozhodnutie členskej schôdze zo dňa 16.02.2006 vo veci odmeny 30.000,-Sk je platné a relevantné, hoci žalovaný nepreukázal opak. Žalovaný nesporeoval, že by rozhodnutie 16.02.2006 vo veci odmeny 30.000,-Sk bolo ohraničené časom alebo zrušené iným uznesením na niektorých ďalších členských schôdzach, t.j. žalobca má za to, že nárok je platný a v súlade so Stanovami družstva. Nakoniec žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 14.02.2017 sám uznal, že žalobca má nárok na odmenu, pričom podľa jeho vedomostí mu boli vyplatené prevodmi a výbermi z banky finančné prostriedky v celkovej sume 36 496,- Sk(ktoré sa však netýkali žalobcu), a ktoré si nárokujú vrátiť. Je pravdou, že žalobca nedoložil dohodu o vykonaní práce, nakoľko ňou nedisponoval, avšak z podania žalovaného zo dňa 14.02.2017, ktorého prílohou

je aj priložená žaloba na náhradu škody je zrejmé, že družstvo si žiadalo od Sociálnej a zdravotných poisťovní späť odvody uhradené za predstavenstvo /A., B., F. - teda vrátane žalobcu/ a tak ukrátilo o nárok na vyšší dôchodok, nakoľko žalobca reálne svoju funkciu vykonával.

15. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že nemal za preukázané, že žalobca by reálne vykonával funkciu štatutára, pričom o tom svedčí jednak zápis v Obchodnom registri OS BA I týkajúci sa žalovaného a predložený žalobcom, z ktorého vyplýva, že bol štatutárom od 09.02.2010 do 14.06.2016 - teda aj predmetné obdobie (07.01.2013 do 07.03.2016), za ktorú si uplatňuje odmenu a jednak samotné vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného, že úhrada na účet žalobcu zo dňa 07.04.2016 vo výške 4000.-EUR bola vykonaná „za starého vedenia“ (čo značí p. A., U.. B., U.. F.), t.j. je zrejmé, že funkciu štatutára žalobca zastával a nie len formálne. Preto má žalobca za to, že nárok na odmenu žalobcu v čiastke 33848,- EUR je dostatočne preukázaný, trvá na vyjadreniach vo veci neplatnosti členstva p. U. ako štatutára a ďalšie, ktoré vyplývajú z písomných a ústnych podaní žalobcu a jeho právneho zástupcu.

16. Vo vzťahu k výroku III. žalobca uviedol, že súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, hoci došlo k čiastočnému späťvzatiu, s ktorým žalovaný súhlasil. Preto má žalobca za to, že za predpokladu čiastočného späťvzatiu malo byť späťvzatie v čiastke 4.000,- EUR v rozhodnutí zohľadnené a preto nemal žalovaný plný úspech vo veci a rozhodnutie je v rozpore so zákonom. Za predpokladu rozhodnutia, tak ako vyplýva z výroku č. I a č. II malo byť vyčíslenie pomeru úspechu v rozsahu 78,86 %. Vzhľadom na vyjadrenie a odvolanie sa v časti výroku č. II, je výrok č. III nielen v rozpore s právnymi predpismi, ale v nesúlade s obyčajnou logikou a žalobcovi prináleží nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil vo výroku II. a priznal žalobcovi sumu 33.848,-EUR s prisl. a vo výroku III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, podľa ktorého rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30.03.2022, sp. zn. 22Cb/151/2016 vychádza zo správne zisteného skutkového stavu veci a následného správneho právneho posúdenia veci. Uvedený rozsudok zohľadňuje aktuálny právny stav veci v komplexnom slede súdnych rozhodnutí, v ktorých sa vyriešili vzájomne spolu súvisiace právne otázky, rozhodujúce pre toto konanie. Podľa žalovaného je potrebné zdôrazniť, že v čase, keď sa konala členská schôdza družstva dňa 07.01.2013, od ktorej si žalobca odvodzuje peňažný nárok, už bol zrejmý výsledok rozhodnutia súdu ohľadne určenia neplatnosti členskej schôdzy zo dňa družstva z 08.02.2010, keď Krajský súd Bratislava dňa 27.11.2012, v konaní č. k. 2Cob/110/2012 potvrdil, že uznesenia z členskej schôdzy prijaté dňa 08.02.2010 sú neplatné, teda žalobca pri ďalšej schôdzi, t.j. dňa 07.01.2013 mal vedomosť o tom, že schôdza zo dňa 07.01.2013 bude rovnako neplatná, pretože ju už zvolávali osoby neoprávnené ju zvolať, a aj napriek tomu bol účastný predmetnej schôdzi s vedomím, že raz súd určí jej neplatnosť, preto ani vzhľadom na dobromyseľnosť ako člena družstva s poukazom na vedomosť Stanov družstva nemožno prihliadať na nárok žalobcu žeby mal byť oprávnený, pretože žalobca vedel, že ide do veci, ktorá raz skončí neplatnosťou, pričom vedel, že aj plnenia z titulu člena predstavenstva bude musieť raz vrátiť, nakoľko vedel, už v tom čase, keď sa konala schôdza, že ide o neoprávnený prospech. Žalovaný má za to, že nárok žalobcovi na odmenu za žalované obdobie nevznikol, nakoľko v skutočnosti žalobca ani fakticky nevykonával v tomto období žiadnu funkciu v predstavenstve žalovaného, žalobca bol len písaný v obchodnom registri v zmysle Zápisnice zo schôdzy zo dňa 07.01.2013. Výkon predstavenstva fakticky zabezpečovali T. U. a F.Í. U., ktorí osobne konali vo všetkých veciach družstva, organizovali a riadili všetku činnosť družstva v zmysle Stanov družstva a vykonávali správu 4 bytových domov vo Vlčom Hrdle. Žalovaný poukázal na ČL. X bod 3 posledný odsek Stanov družstva, v zmysle ktorého: Členovia predstavenstva vykonávajú činnosti na základe dohody o vykonaní práce, za ktorú im prináleží odmena, ktorú stanoví členská schôdza. S poukazom na ČL. X bod 3 Stanov v družstva, schôdza zo dňa 7.01.2013 neodsúhlasila odmenu žiadnym členom družstva, takže nárok žalobcovi nemohol ani vzniknúť, nakoľko schôdza neodsúhlasila výšku odmeny, na ktorú by mal žalobca nárok. Žalobca spolu s ďalšími členmi družstva narýchlo zvolali schôdzu na deň 07.01.2013, že až zabudli do programu schôdzy doplniť bod, a to odmeny členov predstavenstva družstva, takže žalobca a ani ďalší členovia na predmetnej schôdzi nemali schválené členskou schôdzou žiadne odmeny, na ktoré si žalobca nárokuje.

18. Žalovaný dal do pozornosti súdu ust. § 217 C.s.p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci skutkový stav v čase jeho vyhlásenia. Ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie bolo už právoplatne rozhodnuté o všetkých uzneseniach prijatých na členských schôdzach družstva, t.j. žalovaného a to

členských schôdzach družstva z 08.02.2010, z 30.06.2010, z 07.03.2011, z 08.03.2011, z 10.03.2011 a 11.03.2011 a z 07.01.2013. Okamihom právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým bola vyslovená neplatnosť uznesenia v tomto prípade členskej schôdze družstva, nastávajú účinky súdneho rozhodnutia ex tunc, t.j. späťne do minulosti ku dňu prijatia neplatného uznesenia. Aj keď žalobca operuje tým, že má k dispozícii Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.11.2015, č. k. 22Cb/71/2013, ktorý má podľa neho pojednávať o tom, že sú v platnosti všetky uznesenia z členskej schôdze zo dňa 07.01.2013, žalovaný uviedol nasledovné skutočnosti: Žalovaný má za to, že predmetný rozsudok dosiahli strany sporu dohodou, čoho dôsledkom je aj skutočnosť, že sa vzdali odvolania, avšak predmetný rozsudok vo svojom výroku nehovorí nič o tom, či členská schôdza z 07.01.2013 je platná alebo nie, v odôvodnení súd len krátko uviedol príslušné ustanovenia pojednávajúce o predmete sporu a záver, že sa v konaní nepreukázalo, že by boli uznesenia prijaté na schôdzi v rozpore so zákonom, resp. stanovami družstva. Súd sa však vôbec nezaoberal skutkovým zisťovaním veci, a to najmä tým, že v čase rozhodovania súdu existovalo právoplatné rozhodnutie súdu, a to Rozsudok Okresného súdu zo dňa 14.12.2011, č. k. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č. k. 2Cob/110/2012, ktoré so spätnými účinkami navrátilo právny stav pred 08.02.2010, t.j. v čase posudzovania platnosti členskej schôdze zo dňa 07.01.2013 súdom už platil právny stav, že predstavenstvo družstva bolo v zložení: T. U., F. U. J. C. P., U. T. U. bol vo funkcii predsedu družstva, preto schôdzu na deň 07.01.2013 nemohlo zvolať predstavenstvo v zložení B. F. J. U. B. B. J. L. A., ako to vyplýva zo zápisnice z členskej schôdze z 07.1.2013, pretože rozhodnutím so spätnými účinkami neboli v predstavenstve žalovaného B. F. J. U. B. B. A rovnako schôdzu nemohla zvolať ani L. A. nakoľko predstavenstvo družstva je kolektívnym orgánom, ktoré rozhoduje nadpolovičnou väčšinou jej členov a v tom čase bol predsedom družstva T. U.. Zároveň v čase rozhodovania súdu v konaní 22Cb/71/2013 súd nemohol zistiť ani skutkový stav, pretože v konaní vedenom na tom istom súde pod č. k. 25Cb/80/2013 sa riešila otázka platnosti členskej schôdze 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011, na ktorých bola doplnená do orgánov predstavenstva L. A., a súd nemohol vyriešiť túto otázku ako predbežnú v inom konaní, t.j. v konaní 22Cb/71/2013.

19. Takže v čase od 09.01.2013 so spätnými účinkami t.j. ku dňu 08.02.2010 predstavenstvo družstva tvorili T. U., F. U. J. C. P., pričom T. U. bol vo funkcii predsedu družstva. V tomto prípade išlo o riadne zvolený kolektívny orgán, ktorý nebol nikdy odvolaný. S poukazom na konštantnú judikatúru a zásady prejudiciality a viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní, poukázal žalovaný na to, že pre súd v novom ďalšom konaní je záväzná len posúdenie otázky, ktorá by musela byť v predchádzajúcom súdnom konaní právoplatne skončenom priamym predmetom sporu a musela byť posúdená vo výroku rozsudku. Právne posúdenie predbežnej otázky v odôvodnení rozhodnutia nemôže predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie, ktoré ešte súdom nebolo vydané, pretože by tým dochádzalo k obmedzeniu subjektívneho hmotného práva žalobcu a jeho výkonu. Súd je teda viazaný iba výrokom rozsudku, nie jeho odôvodnením. Pre súd je záväzná posúdenie predbežnej otázky uskutočnené v inom konaní medzi totožnými účastníkmi, ak ide o otázku riešenú vo výroku rozhodnutia, t.j. otázku, ktorá bola predmetom konania. Ako vyplýva z Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.11.2015, č. k. 22Cb/71/2013 súd sa vôbec nezaoberal predbežnou otázkou platnosti prijatých uznesení z 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011, ktoré bolo samotným meritom sporu v konaní 25Cb/80/2013, pričom rozhodnutie o tejto skutkovej a právnej otázke malo veľký význam pre rozhodnutie vo veci 22Cb/71/2013, preto ak súd rozhodoval v konaní 22Cb/71/2013 tak, že žalobu zamietol bez toho, aby zisťoval skutkový stav, potom takéto rozhodnutie nemôže byť záväzná pre konanie 22Cb/70/2013, pretože v tomto konaní už boli zmenené skutkové okolnosti, nakoľko už bolo právoplatné rozhodnuté v konaní 25Cb/80/2013, kde sa meritórne riešila otázka platnosti prijatých uznesení z 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011, a navyše predmetné konania (22Cb/71/2013 a 22Cb/70/2013) neboli vedené medzi totožnými stranami sporu. Ako vyplýva z Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.11.2015, č. k. 22Cb/71/2013 súd sa skutkovou otázkou nezaoberal.

20. Žalovaný má za to, že súd správne v konaní nebral zreteľ na rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.11.2015, č. k. 22Cb/71/2013, nakoľko súdy sú viazané len výrokom, avšak v tomto prípade predmetné rozhodnutie vo výrokovej časti nerieši otázku platnosti, resp. neplatnosti uznesení prijatých na schôdzi dňa 07.01.2013 a súd sa v tomto konaní ani nezaoberal skutkovým stavom a navyše chronologicky bol vydaný skôr ako Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č. k. 22Cb/70/2013, ktorý je najnovší týkajúci sa vyslovenia neplatnosti uznesení prijatých na schôdzi dňa

07.01.2013, (obdobne sa postupuje pri posudzovaní závetov, kde novší závet anuluje predchádzajúci závet).

21. Podľa členskej schôdze z 07.01.2013 boli zvolené ďalšie osoby B.. F. J. U.. B. J. L.. A., avšak bez funkcie v orgánoch družstva (konštatované v závere zápisnice) a tento stav trval do právoplatného rozhodnutia - Rozsudku Okresného súdu zo dňa 24.04.2017, č. k. 22Cb/70/2013, t.j. do 20.6.2017, avšak po právoplatnosti predmetného rozhodnutia, t.j. po 20.06.2017 sa vracia stav spred 07.01.2013. S poukazom na Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č. k. 22Cb/70/2013, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.02.2018, č. k. 4Cob/228/2017, vyslovením neplatnosti v rozsudku uvedených uznesení členskej schôdze žalovaného, došlo spätne, t. j. ku dňu prijatia predmetných uznesení (07.01.2013) k tomu, že do predstavenstva žalovaného neboli zvolení: L.. A., B.. F. J. U.. B.. Takže aj keby žalobca tvrdil, že má nárok na zaplatenie odmeny za žalované obdobie, tak právoplatnosťou rozhodnutí: Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č. k. 22Cb/70/2013, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.02.2018, č.k.4Cob/228/2017, vyslovením neplatnosti v rozsudku uvedených uznesení členskej schôdze žalovaného, dodatočne odpadol právny dôvod pre poskytnutie plnenia a ako bezdôvodné obohatenie sa musí podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vrátiť.

22. Žalovaný má za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.04.2017, č. k. 22Cb/70/2013, v spojení s Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.02.2018, č. k. 4Cob/228/2017, bola vo výrokovej časti vyslovená neplatnosť všetkých uznesení prijatých na členskej schôdzi zo dňa 07.01.2013. Ak teda boli uznesenia členskej schôdze, ktorá sa konala dňa 07.01.2013 vyslovené za neplatné, potom tieto uznesenia sú neplatné od momentu kedy boli členskou schôdzou prijaté. Vyslovením neplatnosti dodatočne odpadol právny dôvod na ich poskytnutie a musia sa podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ako bezdôvodné obohatenie vydať.

23. K odvolacej námietke, že T. U. nie je členom družstva žalovaný poukázal na skutočnosť, že Bytové družstvo Vlčie Hrdlo vzniklo práve z iniciatívy T.. U.. T.. U. spolu s manželkou sa stali členmi družstva na základe prihlášky od 15.4.2003. T. U. nadobudol od iného člena družstva - T. Q., na základe dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 27.2.2008, členské práva. T. U. s manželkou na základe Dohody o prevode časti členských práv previedli časť členských práv spojených s hodnotou členského vkladu v sume 66,38 EUR, ktorá bola viazaná k užívaniu družstevného bytu. Týmto prevodom však nezankulo T.. U. a jeho manželke členstvo v družstve. Takže podiel v družstve J. U. prevodom na T.. Q. nemohol zaniknúť a T. U. je naďalej oprávnený konať za družstvo.

24. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že T. U. a F. U. sa právoplatnosťou Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č. k. 24Cb/102/2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.11.2012, č. k. 2Cob/110/2012 s účinkami ku dňu 08.02.2010 stali opäťovne členmi predstavenstva družstva. T.M. U. J. F. U. neboli na žiadnej zo schôdzi družstva odvolaní z funkcie člena predstavenstva. Takže, ak by aj funkčné obdobie týchto osôb malo skončiť uplynutím 5 rokov, Stanovy družstva v ČL. X bod 3 upravujú, že opäťovné zvolenie pre ďalšie funkčné obdobie sa nevylučuje. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by členská schôdza družstva podľa § 239 ods. 4 písm. b) Obch. zák. po uplynutí funkčného obdobia T. U. J. F. U. zvolila iné osoby ako členov predstavenstva, pričom z právoplatných rozhodnutí súdov je zrejmé, že k dnešnému dňu sú jediné osoby oprávnené konať za družstvo T. U.B. J. F. U..

25. V súvislosti so žalovanou pohľadávkou žalovaný poukázal na Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.05.2015, č. k. 58C/69/2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 26.10.2021, č. k. 5Co/130/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2022, kde sa súd v obdobnej veci zaoberal vrátením odmien od členov predstavenstva družstva z titulu vyslovenia neplatnosti uznesení členských schôdzi žalovaného zo dňa 08.02.2010, kde súd meritórne rozhodol vo veci a zaviazal člena predstavenstva na vrátenie odmien z titulu vydania bezdôvodného obohatenia s poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2 a § 456 OZ a rovnako sa súd v rozhodnutí vysporiadal aj s námietkou napadnutia členstva T.. U..

26. Vzhľadom na to, že ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie boli zrejmé všetky súdne rozhodnutia ohľadne všetkých napadnutých členských schôdzach z 08.02.2010, z 30.06.2010, 07.03.2011, 08.03.2011, 10.03.2011 a 11.03.2011 a z 07.01.2013, pričom predmetné rozhodnutia vyvolávajú účinky

ex tunc, t.j. so spätnými účinkami, potom súd s poukazom na ust. § 217 ods. 1 C.s.p. musel zobrať na zreteľ skutkový stav v čase rozhodovania a vo veci v zmysle uvedeného rozhodnúť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

27. Na vyjadrenie žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že vzhľadom na opakovanú argumentáciu zo strany žalovaného nemá potrebu sa vyjadrovať a zdôraznil, že žalobcovi nárok na odmenu prináleží z dôvodov uvedených v samotnom odvolaní.

28. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 30.5.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

29. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

30. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

31. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

32. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva:

33. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v konaní domáhal zaplata istiny 37.848,- EUR s prísl. /po späťvzati 33.848,- EUR/ titulom nezaplata odmeny za výkon funkcie člena predstavenstva žalovaného za obdobie od 07. 01. 2013 do 07.03. 2016. Súd prvej inštancie správne ustálil, že nárok žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý nepovažuje za relevantné tvrdenie žalobcu, že mu vzniklo právo na odmenu vo výške 30.000,- Sk mesačne (brutto) za výkon funkcie člena predstavenstva v zmysle bodu č. 3 súhrnnej zápisnice z členských schôdzí zo dňa 16.02.2006. Zo Stanov Bytového družstva Vlčie Hrdlo účinných od 16.05.2008 totiž nepochybne vyplýva, že členovia predstavenstva vykonávajú činnosti na základe dohody o vykonaní práce, za ktorú im prináleží odmena, ktorú stanoví členská schôdza. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca v konaní nepreukázal /nedoložil žiaden doklad/, ktorý by preukazoval, že podpísal so žalovaným dohodu o vykonaní práce člena predstavenstva a zároveň, že by na konkrétnej členskej schôdzi bola následne stanovená konkrétna odmena za tento výkon práce žalobcu ako člena predstavenstva. Správne súd prvej inštancie uviedol, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by žalobca vôbec nejakú činnosť ako člen predstavenstva skutočne vykonával. Túto skutočnosť nepreukazuje ani podanie žalovaného zo dňa 14.2.2017, na ktoré žalobca v odvolaní poukazoval, v ktorom žalovaný žiadal od Sociálnej a zdravotných poisťovní späť odvody uhradené za predstavenstvo /A., B.B., F./.

34. Podstatnou skutočnosťou pre prejednanú vec je existencia právoplatného rozhodnutia - rozsudku zo dňa 24.04.2017 č. k. 22Cb/70/2013-364 (právoplatný dňa 20.06.2017), ktorým súd okrem iného určil neplatnosť uznesenia č. 6 členskej schôdze žalovaného zo dňa 07.01.2013, v znení: „Členská schôdza volí do predstavenstva BDVH p. L. A., U.. B. F., U.. U. B.. Uznesenie č. 6 nadobúda účinnosť po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.12.2011, č.k. 24Cb/102/2010-125.“ Uvedeným rozsudkom bolo s účinkami ex tunc fakticky rozhodnuté o tom, že žalobca nebol dňa 07.01.2013 zvolený do predstavenstva spoločnosti žalovaného, tak, ako uviedol aj súd prvej inštancie, neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby bola žalobcovi priznaná akákoľvek

odmena za výkon činnosti člena predstavenstva za požadované obdobie od 07.01.2013 do 07.03.2016. Uvedený rozsudok nadväzuje na reťaz súdnych rozhodnutí, ktorými bolo rozhodnuté o neplatnosti uznesení na členských schôdzach žalovaného, ktoré priamo predchádzali predmetnej členskej schôdzi zo dňa 07.01.2013 /bližšie bod 11. napadnutého rozsudku/. Keďže na členskej schôdzi konanej dňa 07.01.2013 boli prijaté uznesenia /vrátane uznesenia č. 6/, ktorým bol do funkcie člena predstavenstva žalovaného zvolený aj žalobca a všetky tieto uznesenia boli súdom vyhlásené za neplatné s účinkami ex tunc, neexistuje zákonný dôvod na priznanie odmeny žalobcovi ako členovi predstavenstva žalovaného. Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že odvolávanie sa žalobcu na skoršie rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II č.k.22 Cb/71/2013-405 zo dňa 2.11.2015 je bez právneho významu, nakoľko nezodpovedá aktuálnemu právnemu stavu prejednávanej veci danému rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 22Cb/70/2013 v spojení s ním súvisiacimi končnými rozhodnutiami /sp.zn. 24Cb/102/2010, sp.zn. 25Cb/80/2013/. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie nemohol vychádzať výlučne z jedného skoršieho rozhodnutia, ktoré navyše už neodpovedá aktuálnemu právnemu stavu prejednávanej veci v nadväznosti na prijaté súdne rozhodnutia /bližšie bod 11. napadnutého rozsudku/. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia /§ 217 ods. 1 veta prvá C.s.p./. Súd musí pri formulovaní svojho autoritatívneho názoru, ktorý vysloví v rozsudku, vychádzať zo stavu, ktorý existuje v danom čase.

35. K odvolacej námietke žalobcu vo veci neplatnosti členstva T. U. ako štatutárneho zástupcu žalovaného a namietanie jeho nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, je potrebné zdôrazniť, že uvedená námietka je irelevantná. T. U. nie je stranou v spore /žalovaným je Bytové družstvo Vlčie Hrdlo/. Preto skúmanie, či je T. U. členom družstva nemá v prejednávanej veci žiadne opodstatnenie. Táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na zaplatenie odmeny za výkon funkcie člena predstavenstva žalovaného.

36. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

37. Odvolací súd k odvolaniu žalobcu voči súvisiacemu výroku III. napadnutého rozsudku uvádza, že v tejto časti je odvolanie žalobcu dôvodné. Súd prvej inštancie v napadnutom výroku III. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom opomenul prihliadať na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom vo výške 4.000,- EUR z dôvodu úhrady žalovaným po podaní žaloby. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil súvisiaci výrok III. napadnutého rozsudku v časti nároku na náhradu trov konania a to v súlade s § 255 ods. 1, § 256 ods.1 a 262 ods.1, C.s.p. tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v rozsahu 78,86 %. Žalobca v konaní požadoval zaplatenie istiny 37.848,-EUR, v priebehu konania zobral žalobu v časti 4.000,-EUR späť / k čiastočnej úhrade zo strany žalovaného došlo po podaní žaloby/, pričom súd prvej inštancie žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol. Úspech žalobcu tak predstavuje 10,57 % /žalovaný zaviniel zastavenie konania v sume 4.000,-EUR/, úspech žalovaného predstavuje 89,43% /žaloba zamietnutá v sume 33.848,-EUR/. Pri odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu /89,43%-10,57%/ bol žalovaný úspešný v rozsahu 78,86 %.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v nadväznosti na ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne podľa ust. § 262 ods.2, C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

39. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).